

Dierbare Dingen Doosjes, voorwerpen met een verhaal

Je allereerste knuffel (nota bene gekregen van de kerk), en zonder die knuffel kun je nog steeds niet slapen. Een porseleinen schoentje, een herinnering aan oma, die verdronken is tijdens de ramp; maar je opa vond op de puinhopen van het huis op wonderlijke wijze dit schoentje in delen terug en lijmde het aan elkaar. Een kettinkje dat je kreeg toen je mama en papa trouwden. Om dergelijke voorwerpen, met een leuk of ontroerend verhaal erbij dat jong en oud met elkaar delen, draait het in het project 'Het Dierbare Dingen Doosje'. Het waren o.a. genoemde voorwerpen die werden meegenomen toen de Protestantse gemeente te Nieuwerkerk in oktober en november het project heeft uitgevoerd.

Spannend verhaal

Drie avonden kwamen we met vijftien kinderen en tien volwassenen samen in kerkcentrum Punt-3. We begonnen de eerste avond met koffie en limonade. Omdat we elkaar niet allemaal kenden, deden we een rondje voorstellen. We tekenden onze schoenen na, zetten onze namen erin en vertelden wat de leukste plek was waar die schoenen ons ooit hadden gebracht. Daarna was het de beurt aan de verhalenvertelster Tamara Platteeuw die speciaal uit Terneuzen naar ons toe gekomen was. Zij vertelde een verhaal over Jonas en Eva die er bij waren toen Bonifatius 1250 jaar geleden in Dokkum kwam om te vertellen van de God van de bijbel, een God van liefde. Hij deed dat bij de boom van de dondergod Donar. Wat waren de mensen bang voor die god. Telkens als het onweer kwam, verzamelden de mensen zich bij de heilige boom, een hele oude eik, van Donar. Maar Bonifatius hakte die boom met één slag van een bijl, die hij van Jonas had geleend, om. Van het hout van de boom bouwden de mensen een kapel voor God. Maar Jonas had een tak van de eik weten te bemachtigen. En die tak was steeds doorgegeven eeuwen door, in het nageslacht van Jonas. En onze verhalenvertelster liet hem aan ons zien. De kinderen luisterden gespannen naar het verhaal. En keken vol bewondering naar de tak.

Dierbaar

Toen legden we uit: dat is nou een dierbaar ding, een voorwerp dat een verhaal vertelt. Zag Jonas deze tak, dan dacht hij meteen aan wat er gebeurde toen Bonifatius kwam. We spraken er over of ook wij dierbare dingen hebben. Een voorbeeld kan zijn: je eerste schoentjes. Of ... En toen brandden de kinderen los. De één vertelde van een cadeau van oma, de ander van een gebroken been. Hoe ver konden ze eigenlijk terugdenken? Tot ze drie waren of vier. En de ouderen, wat wisten die nog? Iemand vertelde dat ze met drie zusjes tegelijk voor het knippen van de amandelen naar het ziekenhuis moest; ze waren 3, 4 en 5 jaar oud.

Marianne, die in de voorbereidingsgroep zat, liet een voorbeeld van een Dierbare Dingen Doosje zien. Zij had brieven van haar vriendje bewaard; hij was zeeman en soms wel vijf maanden weg (in een tijd zonder e-mail!). Ze had ze in een prachtig doosje verwerkt. En nu is zij al heel lang met deze zeeman getrouwd.

We legden uit dat iedereen op de volgende avond een dierbaar ding mee moest nemen.

Tweede avond

De tweede avond lieten we elkaar om te beginnen onze dierbare dingen zien. We stonden te popelen om het verhaal erbij te vertellen. Toch moesten we dat nog voor ons houden. Pas een week later zou het verhaal in geuren en kleuren kunnen worden verteld. Eerst moesten we de doosjes gaan maken. Verf, papier, gordijnstof, lijn, scharen, etc. etc. stonden klaar om de doosjes zo mooi mogelijk te maken, en op zo'n manier te versieren dat het Dierbare Ding er goed in uit zou komen. Vol overgave ging iedereen aan de slag, de tijd vloog voorbij.

Slotavond

Op de derde avond, toen iedereen nog even de tijd had gekregen om het doosje helemaal af te maken, zaten we in een grote kring en vertelden elkaar de verhalen. Iedereen liet trots zijn of haar doosje zien, waar jongeren en ouderen fanatiek aan hadden geknutseld. We stonden verbaasd over zoveel creativiteit

Kerkdienst

De zondag na de derde avond was er een kinderdienst. Het thema van de dienst sloot aan bij het project. En na de dienst mocht iedereen de tentoonstelling die van de doosjes was gemaakt in Punt-3 gaan zien. Gelukkig maar. Want de doosjes zijn zo mooi geworden; die moest heel de gemeente kunnen zien. Op een mooi verhalenblad stonden in het kort de verhalen die bij de doosjes hoorden. Met koffie, thee en limonade sloten we zo een heel leuk project af, waar kinderen en volwassenen met veel enthousiasme aan hebben mee gedaan.

Bedoeling

Het project is opgezet door het jeugdwerk van de Protestantse Kerk in Nederland in samenwerking met museum Catharijneconvent Utrecht. Doel van het project is dat kinderen en tieners van negen tot veertien jaar en volwassenen samen verhalen delen rondom dierbare voorwerpen. Juist in de kerk is het goed om het belang van overdracht en de sfeer rond het vertellen van verhalen gaande houden. Dat maakt grote en kleine mensen meer ontvankelijk.

Er is een werkmap beschikbaar, met behulp waarvan het heel gemakkelijk is om de avonden op te zetten. Ook staan er goede tips in, bijvoorbeeld om mensen te werven. De map is verkrijgbaar via het Dienstencentrum in Zeeland. Het Dienstencentrum heeft ons ook in contact gebracht met de verhalenvertelster van de eerste avond. Wij hebben erg van het project genoten en vinden het een aanrader voor elke gemeente!

Nieuwerkerk, ds. Gerrit Klein

Telefoon: (0111) 64 15 10

e-mail: famklein@zeelandnet.nl

